

XV.

Udkast til Lov

om

Udgifterne ved hjemsendte Fattiges med Fleres Transport.

Udgifter til Befordring af Fattige, til Transport af Betlere og Løsgjængere, til Hjemsendelse af Forbrydere, samt Udgifter for saadanne Personer til Tærepenge paa Reisen og til nødvendigt Medfølg udredes af det Amt, hvorigjennem Reisen gaaer, forsaavidt den skeer tilfods eller tilvogns.

Forsendes Bedkommende med Jernbane eller tilføes, hvilken Forsendelsesmaade altid skal bruges, hvor den efter Omstændighederne lader sig anvende, udredes disse Udgifter af de tvende Amter eller Kjøbstæder, fra og til hvilke Forsen-

delsen er foranstaltet, med Halvdelen af hver. Udgifter ved slige Forsendelser til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, bæres heelt af det Amt eller den Kjøbstad, hvorfra Forsendelsen er foranstaltet.

Forinden Bortsendelsen forsynes Bedkommende med de til Reisen fornødne Klædningsstykker efter Reglerne for Fattigunderstøttelse, men bliver Bedkommende under Transporten af en eller anden Grund desuagtet trængende til Beklædningsstykker, udredes Udgiften paa samme Maade som for de øvrige Befordringsudgifter bestemt.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Udgifter til Transport af hjemsendte Fattige og Betlere, derunder indbefattet deres Forsørgelse paa Reisen, skulle, forsaavidt Transporten skeer tilføes, efter Pl. af 14de Decbr. 1810 § 9 bæres af det Sogn eller Fattigdistrict, som er pligtigt at modtage den Transporterede; gaaer Transporten derimod over Land og den derhos skeer tilfods, falde de det Amts Fattigkasse til Last, hvortil det District, gjennem hvilket Transporten gaaer, henhører, men, forsaavidt den maa skee tilvogns, bliver Befordringen efter Frdn. 26de Juni 1844 § 4 Nr. 13 at bære som anden Amtstreise af vedkommende Amts Repartitionsfond, hvorfra Befordringen er afgiven. Uagtet Frdn. 26de Juni 1844 §§ 10 og 13 forudsatte, at ogsaa Kjøbstæderne ville kunne komme til at deeltage i de omhandlede Transporter, synes dette dog ingensteds at være

skeet, navnlig efter at den ældre Maade at transportere fra Sognekoged til Sognekoged er bleven afløst ved leiede Befordringer fra Kjøbstad til Kjøbstad, ved hvilken Transportmaade en Norm for Kjøbstædernes Deeltagelse vanskelig lader sig udfinde, og ialtfald ikke er givet ved Lovgivningen. Paa samme Maade, som med Udgifterne ved Transporten af de her omhandlede Personer, forholdes ifølge en anden Pl. af 14de Decbr. 1810 med Udredelsen af de Bekostninger, som forarsages ved Transport af visse hjemsendte løsladte Forbrydere. Derimod savnes udtrykkelige Forskrifter i Lovgivningen for det Tilfælde, at Hjemsendelsen skeer til Udlandet og Omkostningerne ved Søtransporten ikke af særlige Grunde derfra kunne ventes refunderede, men det er antaget i Pragis, at i saa Fald afholdes Udgiften af den Kjøb-